

סופר והארכיאולוג אנדרה מאלרו. אבל הר איל והוא שר בממשלה (שר-התחבורה), ול שרים אין דריסת-רגל באקדמיה, הוא לא היה מועמד. תורו יגיע, אם יגיע, כאשר יב טוש את הממשלה ויתפנה מקום באקדמיה. גם לכמה נשים מצליחות היה נדמה כי הן ראיות בהחלט לשבת באקדמיה. אבל הן לא היתה תיקויה בכלל, כי מעולם לא נבחרה אשה לאקדמיה ומסורת היא מסורת. **הציונות אות גימ"ל**. כאשר הבעיות לי בחירת חבר חדש הן כל כך מסובכות, אין פלא שבאותן ישיבות, בהן דנו ה-39 מי יהיה ה-40, התעצבן אחד מהם עד כדי כך, שאכל את כוסית הקוניאק שלו (לא קרה לו מאומה, כי זה כשרון שסיגל לעצמו לפני שנבחר לאקדמיה).

בשבוע שעבר סוכמו סוף-סוף כל הדיו גים ונבחר החבר ה-40: הסופר מוריס דרואון. ומה תפקידיהם של 40 החברים? להיפגש פעם או פעמיים בשבוע ולכתוב מחדש את המילון הצרפתי הרשמי (האחרון יצא לאור בשנת 1932). ויש מסיק מה לכתוב. ב-34 השנים האחרונות הספיקו האקדמאים לגמור את האות אליף, את האות בי"ת וכמחצית האות גימ"ל.

קוננו

עוף עם אורז

לשר-הסעד, ה"ר יוסף בורג, עלולה לה יות הפתעה באחד הימים. יהיה זה כאשר ייפגש בחברתו לתפקיד, שרת-הסעד של קונ גי. כי, שלא כמקובל בין שרות העולם, השרה הקוננואית היא צעירה מאד. ליתר דיוק: היא השרה הצעירה ביותר בעולם. כאשר מונתה השבוע סופיה ליהאוקאנוה לשרת-הסעד בממשלת מובוטו, טרם מלאו לה 27 שנים.

מרדע מינה אותה מובוטו? אולי הוא רר צה לגונן את הטכס, כאשר הוא יתלה שוב כמה שרים. או אולי זה בזכות אביה, דניאל קאנוה, מי שהיה ראש-העיר האפריקאי ה ראשון של ליאופולדוויל (כיום: קינשאסה). חוץ מזה סופיה ליהאוקאנוה מחבבת מר סיקה של מוצארט ואת מרים מאקיבה; היא עסקנית ציבורית בעלת ותק (תנועות נוער ואגודות סטודנטים); היא סיימה את לימודי הסוציולוגיה באוניברסיטת גינבה והיא נשוי אה לפרופסור קונגואי למשפטים. אבל במה שהיא מפורסמת באמת זה כי הננת ארוחות. הספציאליטה שלה זה עוף עם אורז, ושמו של זה יצא מאוגאדורגו עד דאר אסלאם.

ברזיל

מס טבור

פינחס ספיר יכול עוד ללמוד משהו ב ענייני מיסים. למשל: לגבות מס-מותרות מן הטבור. כי זה בדיוק מה שהחליט שר האוצר הברזילי לעשות.

זה מס די נכבד, והתשלום לאיש הוא מיליון 200 אלף קרוזיירות (כ-1700 ל"י). ואפילו אפשר לקרוא לו מס-ספיר. **חור בטבור**. המס לא נולד בנסיבות פיסקאליות כל כך. הסיבה שלו היא רפר-אית. כאשר בא פאורו דומינגוס אלבאס פיליה לעולם, היה לו חור בטבור. מייד נתן הרופא המיילד הרואה לסתום את החור. כנראה שלהוריו של פיליה לא היו בעיות כספיות והם סתמו את החור באבן-ספיר.

עברו שנים, ולפילה התחיל להיות בע יות עם אבן-הספיר אשר בטבור. הוא חקר ובייר מה עליו לעשות, עד שקיבל את חוות-דעתה של האקדמיה הרפואית בפאריס: צריך להוציא את האבן מן הטבור. ואת ה ניתוח העדיף הזה אפשר לבצע רק בפאריס. זה בדיק מה שפיליה היה מוכן לעשות. רק שאו התערבה שלטונות המס בריו: הם הוציאו שונה לאבן-הספיר, העריכו אותה 30 מיליון קרוזיירות (42 אלף ל"י). אתר כך הם עיינו בתעריפיו שלהם, וזה אמר בפירושו: מס-מותרות על אבני-ספיר — אר בעה למאה מערכם. וזה מה שפיליה יצטרך לשלם לפני שיצא לפאריס כשאבן-הספיר בטבורו.

כדור הארץ

● **חברת השפע**. בדיסלדורף, גר-מניה, הכין יהלומן מקומי לקראת הגימולד עץ-אורן שגובהו 35 סנטימטרים, עשוי כסף ומקושת ביהלומים ואיזומרגניום, הציץ אותו למכירה במיליון מארקים (700 אלף ל"י).

ארצות-הברית

המחשבה על ויאטנאם

כששמעה הזבנית וירגינייה אוילין וילסון, 49, כי בנה אהובה, האויראי יואל בן ה-19, עומד לצאת לויאטנאם, ידעה מה עליה לעשות.

היא מיהרה למחנה-הצבא בו שרת בנה, הצליחה להיכנס לחזרו, שלפה אקדח מ תיקה, כיוונה אותו לעבר בנה וירתה בו.

למולה היא נעצרה לפני שהספיקה להת-אבד בירייה, כפי שרצתה לעשות. וליואל וילסון היה מזל עוד יותר גדול: הקליע פגע בסכעת אשר על אצבעו, קרע את ה סכעת מן האצבע וחזר, יחד איתה, ורך חולצתו וגופיתו, ישר מעל לבו של ה אויראי הצעיר.

רק ששם היה תלוי הקמיע של יואל, וזה ריכך את פגיעת הקליע פעם נוספת. לב סוף הוא חזר לבשר החזה, גרם לפגיעה קלה בלבד.

דרוש פסיכיאטר. מה היה הבגיע לנסיון הרצה של האם האוהבת? פשוט מאד: היא לא רצתה שכנה יצא לויאטנאם. מה

שרת-הסעד ליהאוקאנוה הפתעה לד"ר בורג

עוד שבלילה הקודם היא חלמה שיואל נפל בשבי הויאט-קונג והם עינו את בנה-אהובה בצורה מחרדה. בית-המשפט הקליפורני, לפני הובאה ה אמ הקטלנית, האוין להסבר, דחה את המ שך המשפט וביקש להזמין פסיכיאטר, ש יצטרך לקבוע אם נכון הדבר שעצם המח שבה על ויאטנאם יכול לגרום לאמריקאים אי-שפיות זמנית.

צרפת

לא כמו בתל-אביב

גם לפאריס יש בעיות-תנועה. אך כנראה שהן לא כל כך נוראיות כמו אלה של תל-אביב. אחרת, כיצד אפשר להסביר את ה עובדה שמפקד-המשטרה של פאריס אישר הסדר, אותו דחה בהתלהבות רבה מפקד המשטרה של תל-אביב. החל מהשבוע מותר לפאריסאים להתנות את רכבם על המדרכות. מפקד-המשטרה גם הוציא הוראה מיוחדת במינה: לייחד, בעז רת סימון מתאים ומכליט, 12 אלף מקומות הנייה, נוחים במיוחד, על המדרכות של ה בירה הצרפתית.

סוף, סוף מס' 40

האקדמיה הצרפתית נוסדה לפני 331 שנה, ומעולם לא עלה מספר חבריה על ארבעים. התוצאה: כאשר נפטר חבר אחד, נוצר תור ארוך של נכבדים הרוצים לתפוס את מקומו. לפי ההגיון היה צריך להתקבל הפעם ה

(המשך מעמוד 27) שיהיו כל כך הרבה, ושהיו ממש אדוקים. "היה לי לא נעים. כל הזמן הייתה לי הרגשה שהשאר מציצים מהחזר השני. בכלל אני חושבת שלא היה להם איכפת. הרבה בחורות צוחקות עליהם. להכרה שלי לפני שבוע בא אחד כזה מבוגר, עם קפוטת ופיאות, ושאל אותה כמה. היא אמרה לו 20 לירות, או הוא הוציא מהארנק ונתן לה. היא לקחה את הכסף — וברחה. אפילו לא רצה מהר. לא פחדה בכלל. היא ידעה שלא יעשה צעקות ושום דבר. הוא מפחד יותר ממנה."

מספרת פרוצה אחרת על חיי הלילה של הדתיים: "אני בסך הכל חושבה במקצוע. חברה שלי לפעמים היתה לוקחת אותי, לחירבה, מתי שלא היה לה חשק לעבוד, או כשהיא היתה יודעת שיהיו שם הרבה בחורים, והיא היתה רוצה שכל זה יגמר מהר. אבל אני לא אוהבת בחירבה. יש לי כמה קליינטים טים דתיים שבאים אלי. אחד מהם הוא רב. אתם אני עושה את זה בחזר, שבביל שהם משלמים טוב. חוץ מזה הם קליינטים קבוי עים. הם לא עושים אף פעם צרות ותמיד בסדר עם הכסף."

לפי חוקי התורה מותר

הרפתקאות בחורי-הישיבות מוכרות הגם לנהגי המוניות הירושלמים.

"אני עובד עם המונית שלי בעיקר בשעות הערב והלילה, בגלל שאני שכיר." סיפר אחד מהם. "התחנה קרובה למקום של הוונות. יום אחד, לפני כמה שבועות, בא אלי דתי אחד, מבוגר, וביקש ממני שאני אסע אחרו במונית לחפש בחורה."

"עשיתי אתו כמה סיבובים בעיר, והוא הסתכל על כל הוונות. בסוף בחר אחת מהן, וביקש ממני לגשת אל הבחורה ולה גיד לה שיש משהו שרוצה אותה. אני הסכמתי ללכת. רק בשביל הצחוק. ניגושתי אל הוונה שאותה אני מכיר מעבר דתי, וסיפרתי לה על הקליינט הדתי."

"היא באה אחרי, נכנסה לטכסי, ודיברה עם הדתי הזה, והם גמרו על מחיר, ואמרו לי לנסוע לתלפיות. כשהגענו לשם, הם ירדו אחרי כמה זמן הם חזרו לטכסי ונסעתי אתם העירה. האיש ביקש ממני שלא אספר לאף אחד, ונתן לי הוספה של חמש לירות. "מאז, כל פעם הדתי הזה מחפש אותי בתחנה בשביל שאקח אותו לוונה. לפעמים כשאין להם מקום להיות, או אבי מטיע אותם לאיזה מקום חשוך ושקט סביבה, והם עושים על המושב האחורי במונית."

"מתוך הנסיון שלי אני יודע, שהדתיים האלו הם קליינטים טובים של הוונות: לא לא יפה שתי צוחקות מהם. מה יש? מסך-יום. את האשה שלהם הם רואים פעם ראשונה בחתונה. או לפי דעתי זה בסדר גמור. שילכו עם נשים אחרות בעז כסף. מה יש? אם הם אדוקים אז הם מפסיקים מזה להיות גברים?"

תלמיד-ישיבה ירושלמי שהיה מעורב ב פרשה אחרת, סיפר בגילוי-לב: "אנחנו ב התחלה, עוד לפני שנתנים, היינו מתאספים כל פעם במקום אחר. אחרי שגילנו את השטיבל' הזה, שמול בני הונגרים ליד מעבר מגדל-באום, הפסקנו לחפש מקומות, השטיבל' היה עזוב ואף אחד לא בא לשם. המקום הזה שימש לנו למקום מפגש. היו שם חברה שהיו באים בלילה עם בחורות בשביל שההורים שלהם לא ידעו. אנחנו גם שם היינו מתאספים שם לפעמים. בחור אחד מחמיתו שהיו לו כבר כמה נסיונות עם בחורות פרוצות, אמר לנו שהוא כבר יואג לכך שבחורה תבוא לשטיבל'. ושוה יעלה לנו כסף להיות אתה. אנחנו תיכף הסכמנו כי רצינו לנסות. אחרי שהבחורה באה בפעם הראשונה, היא היתה באה כל פעם. כשהיינו אתה פנים היינו מעמידים שומר אחד מן ה בחורים, שהיה עומד בחוץ ומסתכל. ואם ראה משהו מתקרב היה שורק, ותיכף היינו מסתלקים."

בצורה כזו הדבר נמשך די הרבה זמן. הבחורה היתה באה אלינו, ואנחנו בילינו איתה תמורת אתנו. אני חייב להגיד שלפי חוקי-התורה מותר לבחור להיות עם וונה. פעם אחת בזמן שהיינו עם בחורה ב שטיבל' כמעט ונתפסנו. מאז אנחנו יותר זהירים ולא מגלים את המקום הזה.

"אני עצמי לפעמים פוחד לעבור שם ב לילה. שלא יגידו שאני הולך להתעסק עם וונות. אבל כשאני רוצה, אני עושה את זה בשקט. אני מאמין שגם המבוגרים יוד עים, כי ראיתי שם גם כמה מבוגרים. אני חושב שאצלנו כולם יודעים על זה ושותקים על זה."

ייעוץ מקצועי בביתך

יש לנו מחלקת ייעוץ מיוחדת. לא את כל הבעיות נוכל לתפור לך, אבל אם הן קשורות בתיאום צבעים, כתבי לנו, אל ת.ד. 507 תל-אביב, והזמיני את המומחית שלנו. היא תבקר בביתך, ללא כל תשלום או התחייבות, ותדריך אותך בעצה לניו והידור:

טמבור

למד לצייר בביתך בשעות הפנויות דרך האולפן לאמנות הציור לפנות בכתב לת.ד. 4866, ת"א

האם החיפושיות מתאשים בהיאילוין?

איננו יודעים. אבל אם תשתמשגם אתה בתיאליזין, לבטח תחזק שורשי שערותיך ובודאי תמנע קשקשים מראשך. עשה יום יום את ראשך נמספר טיפות תיאליזין.

